

Συμβούλιο της Επικρατείας 1588/1985, (τμ. Α')

Πηγή: Δ.Ε.Ν. 42/86 σελ. 693

Περίληψη: Εργατικόν ατύχημα υφίσταται και όταν λόγω της υπερμέτρου προσπάθειας την οποίαν κατέβαλεν ο εργαζόμενος υπό ασυνήθεις όρους εργασίας ή υπό δυσμενείς συνθήκας, επεδεινώθη η προϋφισταμένη νόσος ή απεβίωσε.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής: Α. ΤΣΑΜΠΑΣΗ

Δικηγόροι: Κ. Φλέσσας, Α. Θανόπουλος

Κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 28 § 6 (όπως τροποποιήθηκε διά του άρθρου 5 § 3 του ΝΔ 4104/60) και 34 § 1 του ΑΝ 1846/51, εν συνδυασμῶ και προς το άρθρον 8 § 4 αυτού, εργατικόν ατύχημα υφίσταται όχι μόνον εις την περίπτωσιν καθ' ην ο θάνατος ή η προς εργασίαν ανικανότης του ησφαλισμένου ή η επιφέρουσα τοιαύτην ανικανότητα επιδεινώσας προϋφισταμένης νόσου οφείλονται εις βίαιον εξωτερικόν συμβάν επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, αλλά και εις περιπτώσεις κατά τας οποίας αι ανωτέρω συνέπειαι οφείλονται εις υπέρμετρον προσπάθειαν, την οποίαν κατέβαλεν εις δεδομένον χρόνον ο εργαζόμενος, διά να ανταποκριθῆ εις συνήθεις όρους εργασίας ή εις το γεγονός ότι υπεχρεώθη ούτος να εργασθῆ επί ωρισμένον χρόνον υπό εξαιρετικῶς δυσμενείς συνθήκας. Εξ άλλου κατά τον Κανονισμόν Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος του ΙΚΑ και ειδικώτερον κατά τα άρθρα 6 § 1, 24, 29 και 37 αυτού, αι μεν διοικητικαί υπηρεσίαι του ΙΚΑ είναι αρμόδιαι προς διαπίστωσιν εις εκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν, μετ' έρευναν και εκτίμησιν των συνθηκῶν εργασίας, εάν συνέβη εις ησφαλισμένον βίαιον εξωτερικόν συμβάν, αι δε υγειονομικαί επιτροπαί, επιλαμβανόμεναι από ιατρικής απόψεως, αποφαινόνται ητιολογημένως και δεσμευτικῶς διά τα ασφαλιστικά όργανα ως και διά τα κατά το άρθρον 7 § 2 του Ν. 702/77 επιλαμβανόμενα διοικητικά δικαστήρια, περί της φύσεως των αιτίων, της εκτάσεως και της διάρκειας της σωματικής ή πνευματικής παθήσεως του ησφαλισμένου και περί της σχέσεως αυτής προς το ατύχημα, ως και, επί θανόντων, περί των αιτίων του θανάτου. Ως εκ του δεσμευτικού δε χαρακτήρος των γνωματεύσεων των υγειονομικῶν επιτροπῶν, τα διοικητικά όργανα του ΙΚΑ, ως και τα διοικητικά δικαστήρια, οφείλουν να αξιῶσυν το ειδικῶς ητιολογημένον των εν λόγω γνωματεύσεων, παραπέμποντα εκ νέου εις τας επιτροπάς την υπόθεσιν προς διευκρίνησιν και πληρεστέραν αιτιολόγησιν των προκυπτόντων ιατρικής φύσεως ζητημάτων, διότι το αναιτιολόγητον των ιατρικῶν τούτων γνωματεύσεων καθιστά και τας επί τούτων ερειδομένας αποφάσεις ανατιολογήτους.